FCI Standard **Nr. 313**
14.04.1999 (EN) **(ORG 26.03.1992)**

SCHAPENDOES

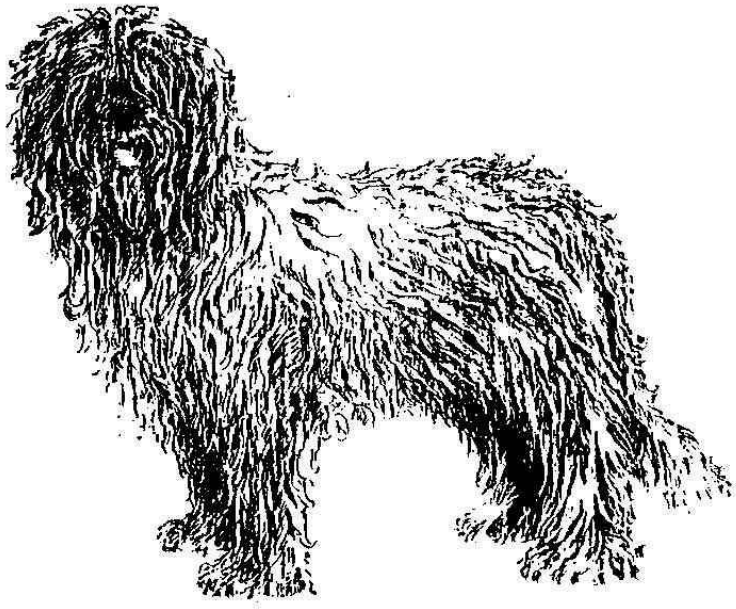
(NEDERLANDSE SCHAPENDOES)

Oprindelsesland: Holland

Anvendelse: Den Hollandske Schapendoes er en hyrdehund, som er blevet brugt til at vogte og drive fåreflokke, og den anvendes stadig til dette formål i dag. Græsningsområderne til får ligger hovedsagelig i rolige og afsides egne af landet, og derfor er det nødvendigt for en Schapendoes at besidde stor udholdenhed, adræthed og hurtighed. Den må have gode evner til at springe, såvel som den må være intelligent og kunne handle på egen hånd. Den skal være en sand hyrdehund i karakter, krop og sjæl.

Klassifikation: FCI Gruppe 1 (Hyrde- og kvæghunde undtagen Schweizer Sennenhunde)
Sektion 1 (Hyrdehunde)
Uden brugsprøve

Historie: Ved slutningen af 1800-tallet og overgangen til næste århundrede fandtes racen alle steder i det område af Holland, hvor der var hedeland med hjorde eller flokke af får. Hyrderne satte pris på den for den utrættelige glæde, hvormed den gjorde sit arbejde, og for dens intelligens. Den tilhører den vidt spredte gruppe af langhårede hyrdehunde med tæt behåret hoved. Den er beslægtet med Bearded Collie, Puli, Owczarek Nizinni, Old English Sheepdog, Briard, Bergamasco og den tyske fårepudel af den type, der findes i Hessen, Oberwald og Niederrhein-distriktet. Alle disse racer, der har mange fælles træk, er mindre mutationer af bjerghunde. Den ansete kynolog P M C Topoel er skaberen af denne race. Under Anden Verdenskrig forstod han at vække interesse for racen. I årene 1940 til 1945 blev eksemplarer af den da næsten forsvundne race brugt i avlen alle steder, hvor den kunne findes. Raceklubben for Schapendoes blev dannet i 1947, og i 1952 blev racen midlertidig godkendt af den Hollandske Kennelklub (Raad van Beheer). I 1954 blev standarden udarbejdet og en stambog påbegyndt. Endelig godkendelse fulgte i 1971, og siden da er kun stambogsførte hunde brugt i avlen.



SCHAPENDOES

Helhedsindtryk: Den Hollandske Schapendoes er en letbygget, langhåret hund med en skulderhøjde på 40-50 cm. Dens bevægelse er uanstrengt og spændstig, og den er en fremragende springer.

Temperament: En Schapendoes er en normalt og harmonisk bygget hyrdehund med en opmærksom og modig karakter. Den er intelligent og vagtsom, munter og livlig, venlig og fuld af humør. Over for folk, den kender, udvikler den stor hengivenhed og loyalitet.



Hoved: Den overdådige hårvækst får hovedet til at virke større og især bredere.

Skalle: Næsten flad med en moderat pandefure og kraftigt markerede øjenbrynsbuer. Den er ret bred i forhold til længden, idet bredden er en smule større end afstanden fra stop til nakkeknude.

Stop: Klart defineret, men ikke brat

Næse: Næseryggen ligger lidt lavere end skallens overlinie.

Næseparti: Næsepartiet er kortere end afstanden fra stop til nakkeknude og bliver næsten ikke smallere udefter, men er hele vejen dybt og afsluttes bredt med en ganske let runding. Set fra siden skal underkæben være klart synlig, når munden er lukket.

Kæber, bid: Normalt udviklet saksebid

Kinder: Kindbensbuerne er kraftigt fremtrædende.

Øjne: Øjnene er ganske store og runde og normalt ansatte i øjenåbningen. De er placeret mere fremefter end mod hovedets sider. Øjenfarven er brun og må ikke virke sort. Det hvide i øjnene må kun være synligt, når hunden drejer øjnene kraftigt til siden. Udtrykket er frimodigt, ærligt og livligt. Øjnenes form, farve og udtryk er meget karakteristisk for racen.

Ører: Ørerne er ansat ret højt og er hverken store eller kødfulde. De hænger frit ned, men ikke tæt ind til hovedet. De har rigelige frynser og er bevægelige, men de bør ikke rage uden for skallens omrids.

Hals: Hovedet bæres højt på den stærke og tørre hals.

Krop: En Schapendoes er en smule mere lang end høj. Skelettet er fintbygget, smidigt og spændstigt.

Overlinie: Hvælvet over den stærke og muskuløse lænd

SCHAPENDOES

Bryst: Dybt. Ribbenene er moderat til godt hvælvede og strækker sig langt bagud.

Underlinie: Bugen er ikke alt for optrukken.

Hale: Halen er lang, godt beklædt med hår, der danner frynser. Den måde, hvorpå hunden bærer sin hale, er karakteristisk for racen. I ro hænger halen nedad. Under trav bæres den temmelig højt og svinges let buet fra side til side. I galop rettes den lige bagud. Når hunden springer, fungerer halen tydeligt som ror. Når hunden er i affekt, kan halen af og til løftes højt, men må dog aldrig bæres stift op over ryggen.

Lemmer:

Forpart: Forbenene er lige med letbyggede knogler. Forbenets gode vinkler bør fremhæve forbrystet.

Mellemhånd: Elastisk

Bagpart:

Bækken: Godt skråtstillet

Haseled: Moderat vinklet og godt muskuløst

Mellemfod: Kort

Poter: Poterne er temmelig store og elastiske, brede og af oval form. Tæerne er tæt sluttede. Trædepuderne er tykke og fjedrende med rigelig hårvækst imellem. Vildkløer er tilladt.

Bevægelse: Under arbejdet galopperer en Schapendoes mere end den traver, så dens bevægelse skal være letfodet og fjedrende og ikke bruge for megen energi. Den skal være god til at springe og foretage pludselige vendinger.

Pels:

Hårlag: En Schapendoes har en tyk pels med tilstrækkelig underuld. Pelsen er lang, godt 7 cm eller mere omkring bagparten. Den er ikke glat, men let bølget. Tydeligt krøllet eller kruset pels er ikke tilladt. Pelshårene vokser meget tæt; de er fine og tørre, men frem for alt aldrig silkeagtige. Hvor pelsen er lang, har den tendens til at danne udstående totter, hvad der får hunden til at virke omfangsrig, specielt bagtil. En Shapendoes har en fyldig hårtop samt moustache og skæg.

Farve: Alle farver er tilladt, men blågrå til sort foretrækkes.

Størrelse: Skulderhøjde: Hanner 43 til 50 cm

Tæver 40 til 47 cm

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indvirkning på hundens sundhed og velbefindende.

Diskvalificerende fejl:

- Aggressive eller for sky hunde
- Enhver hund, der tydeligt viser fysiske eller psykiske abnormiteter, skal diskvalificeres.

SCHAPENDOES

Bemærk:

- Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.
- Kun funktionsdygtige og klinisk sunde hunde med racetypisk præg bør anvendes i avlen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Ω Ω Ω

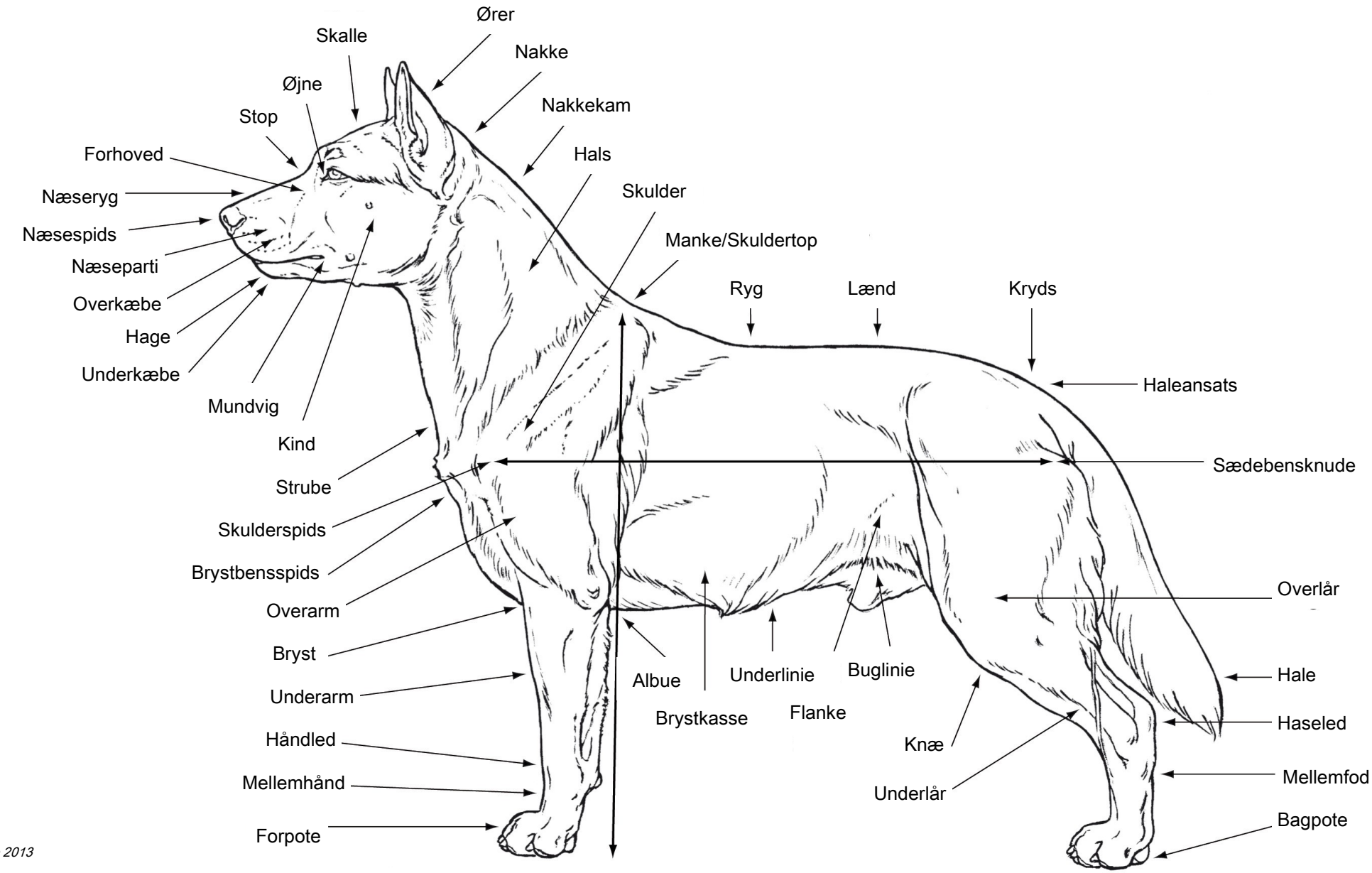
Standarden udgivet af FCI 14 APRIL 1999

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

DECEMBER 2019

¤ ¤ ¤ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i NOVEMBER 2001¤ ¤ ¤

Anatomiske træk



Bystrup 2013